

El Conca elabora l'estatut de l'artista per millorar les seves condicions de treball i exigeix als polítics que no s'omplin tant la boca amb la cultura i passin a l'acció

Un nou marc cultural

Maria Palau
BARCELONA

El sector cultural venia d'uns temps de tanta precarietat que l'únic que ha pogut fer la crisi ha estat acabar-lo d'enfonsar en la misèria. Atenció a aquesta dada: l'any 2012, un de cada dos treballadors de la cultura no va arribar a ingressar ni 12.000 euros. Això només té un nom: pobresa. I molta indefensió.

El Consell Nacional de la Cultura i les Arts (Conca) ha reaccionat a aquesta situació tan desesperant i ha redactat un estatut de l'artista que recull 36 mesures amb els mínims necessaris perquè qualsevol que es dediqui al món de la cultura –des d'un tècnic que fa la instal·lació d'una exposició fins a un escriptor– pugui fer la seva feina amb dignitat. A Catalunya, les activitats culturals involucren 164.300 treballadors, el 5,2% del conjunt de persones ocupades del país.

“No pot ser que des de la política s'apel·li constant-

L'estudi que ha redactat el Conca recull els problemes del conjunt del sector ■ ARXIU

ment a la cultura i que els seus professionals rebin un tracte tan desfavorable”, va criticar ahir el president del Conca, Carles Duarte, just abans de presentar l'estudi –vella aspiració d'un sector que s'ha

implicat a fons en la seva elaboració– en un acte a la Fabra i Coats. Duarte no es cansa d'estirar les orelles als polítics, tant als de casa com als de fora, però bé que en aquest cas els grans mals vénen de Ma-

drid, per culpa d'una legislació retrògrada i del tot perversa per als interessos dels creadors. Però els polítics, entén el president de l'organisme, no són res més que un reflex d'una societat que “no es

fa el càrrec” dels problemes tan particulars i complexos dels artistes. I, posats a renyar, també ho fa al sector, sovint el seu propi gran enemic en els codis més elementals de bones pràctiques.

“L'estatut de l'artista no és una proposta de privilegis. És de senti comú”

“L'estatut de l'artista no és una proposta de privilegis. És de senti comú. I no estem demanant una llei nova, sinó algunes revisions o ampliacions”, subratlla Gemma Sendra, vicepresidenta primera del Conca. Amb l'ajuda d'un bufet d'advocats, s'ha conjuntat un repertori d'idees molt bàsiques, però de conseqüències profundes per a la millora de la situació fiscal, laboral, contractual i de formació dels

agents culturals, com ara un tipus superreduït d'IVA del 4% de manera generalitzada; un sistema de representació sindical; un règim de protecció que compensi la dificultat d'assolir la prestació d'atur a causa de la curta durada d'alguns contractes laborals, i una atenció expressa als col·lectius de creadors amb alt risc de lesions. Quant a les expectatives en l'àmbit formatiu, el document demana una gran aliança per a l'educació artística integrada per les institucions públiques i la comunitat cultural i educativa.

El Conca no té cap ganes de desar en un calaix aquest estudi, preludi del que hauria de ser un nou marc cultural. Trucarà a les portes de tots els polítics que poden canviar les coses. I buscarà complicitats a Europa, on pensa que caldria resoldre en l'àmbit del continent la dramàtica situació dels artistes, que, tot i diferències de sensibilitat abismals, no és modèlica en cap país. ■

Sergi López, ambaixador a Avinyó

La tercera operació del Ramon Llull suma la complicitat de les sales

J.B.
BARCELONA

Sergi López i Jorge Picó són el cap de cartell de la tercera operació *Avignon à la catalane*, que lidera l'Institut Ramon Llull (IRL), la millor manera de demostrar el talent català perquè es guanyi gira fora del territori. Si el *30/40 Livingstone* ja va ser la revolució fa uns mesos a la presentació de Temporada Alta a Buenos Aires, ara aspira a ser un reclam per a altres propostes que també s'han seleccionat a partir de l'interès dels di-

rectors artístics de les sales on es programen. El premi a la insistència també ve reconegut pel mateix Ajuntament d'Avinyó, que cedeix un espai cèntric per propiciar entrevistes entre artistes i programadors. L'any passat, el cartell va atraure 426 programadors, una fita complicada tenint en compte que, diàriament, el Festival d'Avinyó supera les 1.200 funcions. Des de l'IRL es confia que augmenti encara més la ràtio de contractacions.

Sueños de arena s'ha vist recentment al Poliorama. Estrenats al Mercat, Kulbik investiga la fusió del *hiphop* amb *mimic* i *contemporània* i *Portland* (TNT, Sàlmon, Tempora-

Jorge Picó i Sergi López a '30/40 Livingstone', estrenada a Salt el 2011 ■ DAVID RUANO

da Alta) de Marcos Morau i Lali Ayguadé són referències en el programa, que es tanca amb *l'Acrometria*, del grup illenc Psirc.

L'IRL es va marcar un trienni per fer un primer balanç. Avui ja es valora l'operació d'èxit i que demana continuïtat. Aquest cop, però, la presència és menor (poc més de 60 funcions), de cinc propostes, després que el pressupost s'hagi reduït a 106.000 euros. Les companyies van a taquillatge. La Llull els redueix el risc. Sergi López va presentar *Non solum* fent temporada a París i ja li va valer una gira francesa. Ara s'aspira a més perquè “a Avinyó la gent va a comprar i no sempre és així a París”, diu. ■